

Uit het „Twenther Brul'fteleed" met Hollandsche overzetting.

Mòt groot, o leefde, is diine macht!
 Vaak temp zo'n luttik wiifken
 's Mans drieste en wyldde en wéuste kracht;

Stil hêerscht nog 't doesse duufken,
 Wat 't snipken bits en spits nig kan,
 Duur leefde op 't hêrte van den man.

Hast' moezennus'e in diinen kòp,
 Of snoërrepiperyen,
 Stak dit of dat em in den kròp ¹⁾
 Dou móést dy by em vlyen.
 Ne zachte hand een dreudken spynt;
 Een dreudken dat stiif vaste byndt.

Nig onnebiige! ²⁾ En eege dy,
 En holde liike bane,
 Ne hell'ge kifkafkaffery
 Brenk in de kroenckrane.
 Nen duustren doolfhof — trê nig to!
 Dou speúldst op steúlden blyndeke!

Zeer groot, o liefde, is uwe macht,
 Dikwijls temt zoo'n heel klein wijffe
 Des mans overmoedige, wilde, woeste
 kracht.

Stil beheerscht nog het zachte duifje,
 Wat een bits en spitsgebekt snipje niet kan,
 Door liefde het hart van den man.

Hebt ge muizenissen in uw hoofd
 Of nesterijen,
 Is er dit of dat, wat hij niet kan verkroppen
 Gij moet u bij hem vlijen.
 Eene zachte hand spint een draadje,
 Een draadje, dat stevig vastbindt.

Wees niet onbuigzaam! En beheersch u
 En houd den effen weg;
 Een nijdige kefpertij
 Brengt op het kronkelpad.
 Een duistre doolfhof — tred niet voort!
 Gij zoudt op stelten blindemannetje, d. i.
 gevaarlijk spel, spelen.

Twenther Brul'fteleed. Ov. Alm. 1836. Driem. Bl. I. 30.

1) In den krop steken. Dr. Stoett. Nederlandsche Spreekwoorden n° 1107.

2) On = wan. Molhuysen Woordenb. achter Ov. Alm. 1836; onnemeuite = onnoo-
 dige moeite. Van daar heb ik onnebiige overgezet in onbuigzaam.